

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 267.563 van 7 september 2026
in de zaak A. 248.863/XIV-40.258**

In zake: de BV M.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thomas Christiaens, Jarien Bloemen en
Manon De Weser
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 64/101
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sofie Logie en Stefanie Algoet
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de NV P.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Joris Wouters en Geert Van Engelm
kantoor houdend te 2600 Antwerpen-Berchem
Borsbeeksebrug 36 bus 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 10 augustus 2026, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 23 juli 2026 van het Agentschap Overheidspersoneel van de Vlaamse Gemeenschap van 23 juli 2026 houdende de gunning van de opdracht

”Raamovereenkomst voor het ondersteunen van in-, door- en uitstroom van personeelsleden van de Vlaamse overheid: assessment en development centers.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 11 augustus 2026 werd, in samenspraak met het aangeduide lid van het auditoraat, de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

Met een verzoekschrift van 24 augustus 2026 heeft de nv P. gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 september 2026, om 15.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Manon De Weser, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaten Sofie Logie en Stefanie Algoet, die verschijnen voor de verwerende partij, en advocaat Geert Van Engelgem, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Thomas Maes heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht voor diensten uit met als onderwerp: “Raamovereenkomst voor het ondersteunen van in-, door- en uitstroom van personeelsleden van de Vlaamse overheid: assessment en development centers”.

Het betreft een openbare procedure.

3.2. Zeven inschrijvers dienen een offerte in, waaronder de verzoekende partij en de gekozen inschrijvers.

3.3. Op 23 juli 2026 gunt de aanbestedende overheid de opdracht aan de twee best gerangschikte inschrijvers, waaronder de tussenkommende partij.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Tussenkoms

4. De nv P. blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg wordt haar verzoek tot tussenkomst ingewilligd.

V. Verzoek tot vertrouwelijke behandeling van bepaalde stukken

5. De verzoekende en de verwerende partij vragen in hun respectievelijk processtuk om de vertrouwelijke behandeling van door hen neergelegde stukken, die zij in de inventaris als vertrouwelijk aanduiden en waarbij zij de redenen opgeven waarom zij om die vertrouwelijke behandeling vragen.

6. Het stuk waarvan de verzoekende partij de (volledige) vertrouwelijkheid vraagt, betreft haar offerte.

Ambtshalve stelt de Raad van State evenwel vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift eigenmachtig de vertrouwelijkheid van bepaalde gegevens uit het betrokken stuk heeft doorbroken door uitdrukkelijk elementen eruit in het verzoekschrift op te nemen, zonder acht te slaan op het door haar daarin uitdrukkelijk geformuleerde verzoek om het stuk integraal vertrouwelijk te behandelen. Aldus heeft de verzoekende partij, wat de elementen betreft die zij in haar verzoekschrift heeft weergegeven, de vertrouwelijkheid van het betrokken stuk derhalve opgeheven. De verzoekende partij erkent zulks ter terechtzitting.

Van de overige stukken heeft (ter terechtzitting) geen der partijen het lichten van de vertrouwelijkheid gevraagd.

VI. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

7. Krachtens artikel 17, §§ 1, 5 en 6, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gelezen in samenhang met de artikelen 15 en 31 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’, moet enkel worden onderzocht of in de voorliggende vordering tot schorsing die is ingesteld volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling of een klaarblijkelijke onwettigheid wordt aangevoerd.

VII. Onderzoek van het enig middel

Uiteenzetting van het middel

8. In het enige middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4 van de wet van 17 juni 2016 ‘inzake overheidsopdrachten’ (hierna: de wet van 17 juni 2016) en het daarin vervatte transparantie- en gelijkheidsbeginsel, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, en van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij vat het middel als volgt samen:

“Het eerste en enige middel is genomen uit de schending van artikel 4 van de [wet van 17 juni 2016], het daarin vervatte gelijkheids- en transparantiebeginsel, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, evenals de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De verwerende partij heeft de offertes voor het gunningscriterium ‘Kwaliteit van de aanpak en dienstverlening’ beoordeeld zonder toepassing van een beoordelingsmethodiek. Uit het bestek of gunningsverslag blijkt niet dat er een beoordelingsmethodiek werd vastgelegd, minstens blijkt niet dat deze voorafgaand aan de opening van de offertes is vastgelegd. Bovendien laat de motivering van de bestreden beslissing niet toe te begrijpen waarom aan de offerte van de verzoekende partij bepaalde scores werden toegekend en dus waarop de bestreden beslissing werd gesteund, zodat de materiële motiveringsplicht is geschonden. Tot slot is het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden doordat zij klaarblijkelijk onvoldoende dan wel geen rekening heeft gehouden met de bewoordingen in de offerte van de verzoekende partij. Het middel is derhalve ernstig.”

Beoordeling

9. In het middel onderscheidt de verzoekende partij drie grieven. Zij worden hierna op hun merites onderzocht.

Eerste grief: betreffende het ontbreken van een beoordelingsmethodiek

10. In een eerste grief voert de verzoekende partij aan dat de aanbestedende overheid de offertes voor het gunningscriterium “Kwaliteit van de aanpak en dienstverlening” heeft beoordeeld zonder toepassing van een beoordelingsmethodiek.

De verzoekende partij beperkt in haar verzoekschrift haar kritiek tot het voormelde gunningscriterium. In zoverre zij ter terechtzitting bijkomende toelichtingen verstrekt met betrekking tot andere gunningscriteria, zijn deze laattijdig en wordt daarmee geen rekening gehouden. Deze grief wordt derhalve in de huidige stand van het geding uitsluitend onderzocht wat het gunningscriterium

“kwaliteit van aanpak en dienstverlening” betreft.

11. De beoordelingsmethode van een gunningscriterium is de manier waarop de aanbestedende overheid bij de evaluatie van de offertes de beoordelingselementen vervat in de gunningscriteria nagaat en waardeert in het licht van de toe te kennen scores. In beginsel mag die beoordelingsmethode niet worden vastgesteld na de opening van de offertes, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat zij om aantoonbare redenen niet vóór de opening van de offertes kon worden vastgesteld.

De opdrachtdocumenten, en in het bijzonder het bestek, bevatten geen uitdrukkelijke beoordelingsmethode voor het gunningscriterium “kwaliteit van de aanpak en dienstverlening”, hetgeen overigens ook door de verwerende partij in haar nota wordt erkend. De beoordelingsmethode dient evenwel niet noodzakelijk in de opdrachtdocumenten te worden bekendgemaakt. Zij kan immers desgevallend blijken uit, of besloten liggen in, de omschrijving van de gunningscriteria zelf. Het ontbreken van een uitdrukkelijke uiteenzetting van de beoordelingsmethode in het bestek volstaat dan ook niet om te besluiten dat geen beoordelingsmethode voorhanden was of dat deze op onregelmatige wijze zou zijn toegepast.

Het opnemen van de beoordelingsmethodiek in het bestek is derhalve niet wettelijk vereist. In de mate dat de verzoekende partij in haar middel het tegendeel voorhoudt, faalt haar betoog in rechte. De loutere opportunistiekritiek dat het gelijkheids- en transparantiebeginsel beter zouden zijn gediend indien de beoordelingsmethodiek vooraf aan de inschrijvers was bekendgemaakt, volstaat niet om te besluiten tot de onwettigheid van de bestreden beslissing.

Uit wat voorafgaat volgt dat de omstandigheid dat de beoordelingsmethodiek niet in de opdrachtdocumenten werd opgenomen, de beslissing op zich niet onregelmatig maakt. De grief is in zoverre niet ernstig.

12. Gelet op het vermoeden van wettigheid dat aan de bestreden beslissing kleeft, rust op de verzoekende partij de bewijslast om aan te tonen dat naar zij betoogt, bij de beoordeling van het gunningscriterium “kwaliteit van de aanpak en dienstverlening” geen beoordelingsmethodiek werd gehanteerd. De loutere bewering dat zulks niet het geval zou zijn, of het enkele in vraag stellen van het bestaan van een beoordelingsmethodiek en de beoordeling of die er wel is, daarop aan de Raad van State overlaten, volstaat daartoe niet. Het staat immers niet aan de Raad van State om uit dergelijke niet nader onderbouwde beweringen af te leiden dat de aanbestedende overheid in strijd met de toepasselijke regelgeving heeft gehandeld.

Het gunningscriterium waarop de verzoekende partij haar kritiek richt, is als volgt verwoord in het bestek:

“1) KWALITEIT VAN DE AANPAK EN DIENSTVERLENING (60%)

Dit criterium wordt beoordeeld aan de hand van volgende vier subcriteria:

a. Selectieprogramma cases (15%)

De inschrijver werkt een plan van aanpak uit dat aangepast is aan de voorgelegde cases (zie toelichting in bijlage 2). De inschrijver maakt gebruik van het sjabloon in bijlage 3 om zijn antwoord op de cases op te maken.

Bij de beoordeling van dit element zal minstens rekening gehouden worden met volgende (niet limitatieve) aspecten:

- de mate waarin het selectieprogramma is afgestemd op de verwachte dienstverlening inclusief de geschiktheid van de opgenomen methodieken en instrumenten met gedetailleerde omschrijving van de aandachtsgebieden en motivering van de keuze van instrumenten;
- Kennis relevante regelgeving
- De methodologische aanpak: de omschrijving van de concrete stappen en activiteiten binnen de stappen (stappenplan, competentiematrix, ...);
- Kwaliteit van de motivering.

b. Samenwerkingsmodel (15%)

De inschrijver beschrijft het door hem voorgestelde samenwerkingsmodel afgestemd op voorliggende raamovereenkomst op een voldoende heldere manier en voegt deze beschrijving toe aan zijn offerte. Deze beschrijving dient beperkt te blijven tot maximaal 5 pagina's.

Dit beoordelingselement zal o.a. beoordeeld worden op basis van volgende (niet-limitatieve) aspecten:

- De visie op en concrete aanpak van samenwerking en kennisdeling met de selectoren van de Vlaamse overheid. Hierdoor kan de interne kennis en expertise in Vlaamse overheidsorganisaties verder uitgebouwd worden en de

interne adviescapaciteit versterkt worden.

- De wijze waarop de kennis met betrekking tot het HR-instrumentarium en regelgeving van de Vlaamse overheid is/ zal worden verworven en hoe er in de concrete opdrachten maximaal van gebruik zal gemaakt worden.
- De voorgestelde rapporteringswijze en –frequentie (zowel naar de selector als de klant). Zie tevens punt 3.7 m.b.t. de minimale rapporteringsvereisten.
- De manier waarop de inschrijver zal omgaan met de klachtenbehandeling zie 4.5.4.
- De manier waarop de inschrijver zal omgaan met feedbackvragen.

c. Instrumenten (15%)

De inschrijver voegt bij zijn offerte een overzicht van alle instrumenten die hij zal inzetten en ter beschikking zal stellen tijdens de uitvoering van een opdracht. Voor dit overzicht maakt de inschrijver gebruik van het sjabloon in bijlage 4 ‘Overzicht instrumenten’.

Volgende elementen dienen in dit overzicht aan bod te komen:

- Naam van het instrument
- Doelgroep waarvoor het instrument kan worden ingezet
- Omschrijving van het instrument
- Meetdoelstelling van het instrument
- De wetenschappelijke waarde van het instrument (bv. validiteit, betrouwbaarheid, ...)

Bij de beoordeling van dit element zal minstens met de volgende aspecten rekening gehouden worden:

- Wetenschappelijke waarde van instrumenten, de testen worden beoordeeld aan de hand van hun betrouwbaarheid en validiteit.
- Diversiteit aan verschillende soorten testen.
- Meerwaarde van het instrument voor de specifieke doelgroep.
- Toegankelijkheid, zijnde de mate waarin de aangeboden testen taaltoegankelijk zijn; (culturele) bias verholpen wordt en, voor computertest, het behaalde niveau volgens de criteria vastgelegd in de Europese richtlijn inzake toegankelijkheid van websites en mobiele applicaties

d. Diversiteit (15%)

Een beschrijving van het diversiteitsbeleid. Zoals toegelicht onder de technische voorschriften hecht de Vlaamse overheid veel waarde aan diversiteit en non-discriminatie en streeft het ernaar om als werkgever een afspiegeling te zijn van de samenleving. Zij verwacht van de opdrachtnemers hierin een actieve rol en een bereidheid om in samenwerking met de Vlaamse overheid de diversiteit, inclusie en toegankelijkheid te verbeteren en op deze manier bij te dragen aan het helpen realiseren van de doelstellingen van de Vlaamse overheid. Deze beschrijving dient beperkt te blijven tot maximaal 5 pagina's. De beschrijving van het diversiteitsbeleid omvat minstens volgende (niet-limitatieve) aspecten:

- Een beschrijving van de ‘as is’-situatie, zijnde de reeds gerealiseerde acties die door de inschrijver ondernomen werden in kader van diversiteit, gelijke kansen, non-discriminatie en toegankelijkheid (incl. eventuele opleidingen van (eigen) personeelsleden en werkwijze samenstelling jury);
- Een beschrijving van de ‘to be’-situatie, zijnde de toekomstige eigen

ambities met SMART-geformuleerde doelstellingen en een duidelijk tijdspad;

- Een toelichting van hoe de eigen inspanningen van de inschrijver (incl. kennisdeling) bijdragen aan een verbetering van inclusie en toegankelijkheid bij selectieprocedures binnen de Vlaamse overheid;
- Desgevallend, een actieplan rond het testen op taaltoegankelijkheid en culturele bias met SMART-geformuleerde doelstellingen en een duidelijk tijdspad;
- Desgevallend, een actieplan dat beschrijft hoe de inschrijver zijn rol ziet binnen een ontwikkeltraject om tot gelijkwaardige alternatieve computertesten te komen wanneer deze op heden niet beschikbaar zijn. Ook hier moet het actieplan SMART-geformuleerde doelstellingen bevatten met heldere engagementen en een duidelijke tijdspad.”

Uit het gunningsverslag, waarvan de verzoekende partij kennis heeft gekregen, blijkt op het eerste gezicht dat de offertes voor het betrokken gunningscriterium werden beoordeeld aan de hand van een omstandige beschrijvende evaluatie per subgunningscriterium. Daarbij werden de respectieve sterktes en aandachtspunten van de offertes geïdentificeerd en gewaardeerd, waarna zij werden vertaald in een score per subgunningscriterium en een globale puntentoekenning.

Anders dan de verzoekende partij voorhoudt, lijkt hieruit op het eerste gezicht te volgen dat bij de beoordeling van de offertes wel degelijk een beoordelingsmethode werd gehanteerd. De omstandigheid dat deze methode niet uitdrukkelijk in de opdrachtdocumenten werd omschreven, sluit immers niet uit dat zij besloten ligt in de gunningscriteria zelf en in de wijze waarop de beoordeling ervan in het gunningsverslag wordt weergegeven.

De door de verzoekende partij aangevoerde feitelijke elementen leiden op het eerste gezicht niet tot een ander besluit. De enkele vaststelling dat de toegekende scores zich binnen een beperkte vork situeren, laat op zich niet toe te besluiten dat geen beoordelingsmethode werd toegepast. Een dergelijke concentratie van scores is immers op zich niet onverenigbaar met het bestaan van een beoordelingsmethodiek. Daarbij verliest de verzoekende partij uit het oog dat de toegekende cijfers niet los kunnen worden gezien van de beschrijvende evaluatie

die eraan ten grondslag ligt en waarvan zij de numerieke vertaling vormen.

Ook de stelling dat niet steeds uitdrukkelijk wordt vermeld welke aspecten van de offertes als positief of negatief werden gewaardeerd en op welke wijze deze hebben doorgewogen in de toegekende score, blijft beperkt tot een niet nader geconcretiseerde blote bewering. Het komt evenwel niet aan de Raad van State toe om, louter op grond van dergelijke algemene bedenkingen en al zeker niet in het kader van een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, het werk van de verzoekende partij over te doen en zelf op zoek te gaan naar elementen die de door de verzoekende partij geuite twijfels zouden kunnen bevestigen.

Het staat aan de verzoekende partij om concrete gegevens of aanwijzingen aan te dragen die aannemelijk maken dat de aanbestedende overheid geen beoordelingsmethodiek heeft gehanteerd dan wel dat zij bij de beoordeling is uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens of die kennelijk onredelijk heeft beoordeeld. De niet nader uitgewerkte bewering dat niet steeds wordt aangegeven welke aspecten van de offertes in aanmerking zijn genomen, noch de loutere stelling dat in de beoordeling geen consistente lijn valt te ontwaren, volstaan daartoe niet.

Aldus toont de verzoekende partij op het eerste gezicht niet aan dat geen beoordelingsmethodiek werd toegepast, noch dat de door de aanbestedende overheid gehanteerde beoordelingsmethode niet besloten kan liggen in de gunningscriteria zelf.

Wat de grief betreft dat de beoordelingsmethodiek niet voorafgaand aan de opening van de offertes werd vastgesteld, voert de verzoekende partij geen enkel concreet gegeven aan. Zij faalt derhalve in de op haar rustende bewijslast en toont niet aan dat de beoordelingsmethodiek niet besloten lag in de omschrijving van het betrokken kwalitatieve gunningscriterium, noch dat een andere, niet vooraf vastgestelde beoordelingsmethodiek werd toegepast.

13. Het middel is wat de eerste grief betreft, niet ernstig.

Tweede grief: betreffende de materiële motiveringsplicht

14. In een tweede grief voert de verzoekende partij aan dat uit de bestreden beslissing niet afdoende blijkt om welke redenen aan haar offerte de betrokken scores werden toegekend.

15. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad van State niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van de administratieve overheid. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Deze plicht tot materiële motivering moet worden gekaderd binnen de beoordelingsbevoegdheid ter zake die een aanbestedende overheid heeft bij de inhoudelijke beoordeling van de offertes en hun toetsing aan de gunningscriteria. Wat dat betreft, is het in de eerste plaats de aanbestedende entiteit die bepaalt wat zij als sterke en zwakke punten in de offertes beschouwt en om er dienovereenkomstig punten aan toe te kennen. Voorts vormt de toekenning van een globale score per subgunningscriterium bij het gebruik van de gehanteerde beoordelingsmethode, de neerslag van de mate waarin de diverse voorstellen naar het oordeel van de aanbestedende overheid in mindere of meerdere mate beantwoorden aan haar verwachtingen, waarbij het daarbij volstaat dat de globale score in verhouding staat tot de woordelijke motivering van de voor- en nadelen van de offertes.

Om de onwettigheid van de motieven van de beslissing aan te tonen, mag een verzoekende partij niet volstaan met het louter ontkennen of in vraag stellen van de feitelijke elementen waarop de beoordeling door de aanbestedende overheid berust. Het is zaak van de verzoekende partij om aanwijzingen te verschaffen die het vermoeden wettigen of aantonen dat de door de aanbestedende overheid in aanmerking genomen gegevens niet juist zijn of dat hij die incorrect heeft gekwalificeerd. De loutere bewering van de verzoekende partij dat bijvoorbeeld het bewijs niet voorligt volstaat daartoe niet.

Het is binnen dit kader dat de voorliggende grief wordt onderzocht.

16. De verzoekende partij voert weliswaar op niet nader onderbouwde wijze aan dat de “woordelijke beoordeling [...] niet toe[laat] om na te gaan hoe de score werd bepaald”, maar zij laat na enige concrete kritiek te ontwikkelen waaruit zou kunnen blijken dat de aan de offertes toegekende scores niet in verhouding staan tot de eraan gekoppelde woordelijke beoordeling. Zij wijst weliswaar erop dat het verschil tussen haar offerte en die van de tweede gerangschikte inschrijver slechts 0,21 punten bedraagt, maar die omstandigheid vermag op het eerste gezicht hoogstens haar belang bij de grief te onderbouwen. Ze toont op zich evenwel geen onwettigheid van de puntentoekenning aan.

Voor het overige beperkt de verzoekende partij zich tot één voorbeeld, waarbij zij betoogt dat de betrokken evaluatie “kort door de bocht” dan wel “gewoon incorrect” zou zijn en zij ter adstructie daarvan passages uit haar eigen offerte aanhaalt. Daarbij verliest zij evenwel uit het oog dat de beoordeling van haar offerte niet *in vacuo* kan worden gelezen, maar dient te worden beschouwd in samenhang met de beoordeling van de overige offertes. De toegekende score vormt immers de cijfermatige weerslag van een globale kwalitatieve beoordeling, waarbij de aanbestedende overheid de onderscheiden offertes aan de hand van dezelfde vooraf bepaalde beoordelingselementen onderzoekt en de respectieve voor- en nadelen ervan tegen elkaar afweegt. Tot een

dergelijke (vergelijkende) kritiek komt de verzoekende partij evenwel niet.

17. Het middel is wat de tweede grief betreft, niet ernstig.

Derde grief: betreffende de zorgvuldige feitenvinding

18. De verzoekende partij voert tot slot ook de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ook wanneer de verzoekende partij de zorgvuldige feitenvinding betwist, zal het aan de verzoekende partij toekomen om met concrete gegevens aannemelijk te maken dat de handelwijze van het bestuur niet doet blijken van het vereiste zorgvuldig handelen. Het formuleren door de verzoekende partij van eigen aannames, veronderstellingen en kritieken zonder enig begin van bewijs, volstaat niet om aannemelijk te maken dat de bestreden beslissing op een onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

19. Te dezen beperkt de verzoekende partij haar kritiek tot het betoog dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden doordat de aanbestedende overheid “onvoldoende dan wel geen rekening [heeft] gehouden met de volledige bewoording in de offerte van de verzoekende partij” en dat zij, indien zij dit wel zou hebben gedaan, niet tot de voormelde conclusies had kunnen komen. De verzoekende partij blijft evenwel steken in die loutere bewering en reikt geen enkel concreet gegeven aan dat daarvan een begin van bewijs kan vormen.

20. Het middel is wat de derde grief betreft, niet ernstig.

Conclusie

21. Het enige middel is niet ernstig.

VIII. Besluit

22. Het enige middel is niet ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt dan ook verworpen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv P. tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verworpt de vordering.

3. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 26 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op een rolrecht van 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op zeven september tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,
bijgestaan door

Joris Casneuf,

De griffier

Joris Casneuf

kamervoorzitter,

griffier.

De voorzitter

Geert Debersaques